

Publicerad 2024-01-05 19:16 av lodjuret/seglare

Kände för att rimma litet, kände mig plötsligt rastlös i stunden som just missat jag tåget. De där stunderna minns jag egendomligt nog bäst, de missade chanserna, trots att Anders Larsson replik om att de missade chanserna är en vinstlott.

Nä, du känner mig nog int

Anita satt och som kliade sig mellan träden i skogen.

Hon kände sig lika iakttagen som på där krogen.

Nöp sig en idé ur enastående nog huvudet sitt.

Det var hennes eget och ju därför inte ditt.

Henrik kunde tänkas vatt henne trogen.

--..-

Augusta dansade som det föll henne in.

Plötsligt en skugga föll över dräkten sin.

En man drogs till hennes stund av glädje.

Det kändes oväntat måste hon medge.

Där möttes deras ögon med leendes min.

---.-

Greta Andersson fick ett nyp i kinden,
det var någons Kerstin som väntat in den,
chansen att få henne som plötsligt väcka,
istället för säkert inför hennes snäcka,
som örat skulle höras kallas i vinden.

(Om bilden.

Den kan mycket väl vara fotograferad med kamera,
någonstans i Karlstad, i augusti månad.

Eller så är den målad och först sedan fotograferad.

I alla fall är tavlan motivet, motivet på tavlan

är ett helt litet stycke av Klarälven,

i de centrala delarna av Karlstad, med Sandgrund

precis utanför bild och där ligger biblioteket
med så många besökare,
seendes såväl böcker som även tavlor
och möjliga besökare kan där åter finnas.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten